

DE DINGEN DIE SPOEDIG
MOETEN GEBEUREN

Hugo Bouter e.a.

De dingen die spoedig moeten gebeuren

Copyright © H. Bouter
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie 2010 Boeken om de Bijbel

Distributie: Johannes Multimedia, Postbus 31, 3940 AA Doorn

E-mail: johannes.multimedia@solcon.nl

www.johannes-multimedia.nl

ISBN 978-90-70926-

NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tijdstip van de wederkomst:

‘van die dag en dat uur weet niemand.’

Marcus 13:32-33

Inhoud

1. Wat gebeurt er met Israël en met de Gemeente?	9
2. Christus' verschijning of openbaring in heerlijkheid . .	11
3. Het uur van de verzoeking	13
4. De zeventig jaarweken van Daniël	15
5. Drie cyclussen van zeven oordelen	19
6. Armagéddon, de laatste wereldoorlog	21
7. Verschijning op de Olijfberg, eindstrijd en de vestiging van het Vrederijk	25
8. De satan geoordeeld, de Grote Witte Troon en de eeuwige toestand	29

De dingen die spoedig moeten gebeuren

1. Wat gebeurt er met Israël en met de Gemeente?

De vervulling van de bijbelse profetieën met betrekking tot de eindtijd is al begonnen, en de oprichting van de staat Israël in 1948 vormt daarvan het bewijs: '(...) en leert van de *vijgenboom* deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is' (Matt. 24:32-34; vgl. 21:18-21, Ezech. 37:1-8). Er is eerst een nationaal en dan een geestelijk herstel, doordat de Geest in de dorre doodsbeenderen blaast; vgl. ook de opnieuw geënte takken in de *olijfboom* in Romeinen 11. Israël zal ook weer de *wijnstok* van de aarde zijn en vrucht voor God voortbrengen.

De Gemeente heeft echter een hemelse toekomst: zij wordt weggerukt van de aarde. De Heer Jezus daalt af van de hemel en alle ware gelovigen die tot de Gemeente behoren, en ook alle oudtestamentische heiligen (allen 'die van Christus zijn', 1 Kor. 15:23) zullen worden opgenomen de Heer tegemoet

in de lucht. De doden zullen opstaan en de levenden zullen in een oogwenk worden veranderd. Gods Woord zegt: 'Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zo zullen wij altijd met de Heer zijn' (1 Tess. 4:13-18; vgl. 1 Kor. 15:51-52; Hebr. 11:40).

De Gemeente wordt ingevoerd in het Vaderhuis met de vele woningen. Dit is een speciale zegen voor de gelovigen van de huidige bedeling, die God nu door Christus als hun *Vader* mogen kennen. Zij hebben een bevoorrechte plaats in de nabijheid van de Vader en de Zoon. De vele woningen in het Vaderhuis zijn om zo te zeggen de intieme woonvertrekken in Gods hemelse huis (vgl. de priestervertrekken bij het tempelgebouw in het O.T.). Hierover heeft de Heer Jezus Zelf gesproken, toen Hij nog op aarde was: 'Laat uw hart niet ontroerd worden. U gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben'. 'Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, opdat zij Mijn heerlijkheid aanschouwen die U Mij hebt gegeven' (Joh. 14:1-3; Joh. 17:24).

2. Christus' verschijning of openbaring in heerlijkheid

Na de uitvoering van de oordelen van Openbaring 4 tot 19 zal de Heer dan met alle hemelse heiligen in heerlijkheid verschijnen om Zijn openbare heerschappij hier op aarde te vestigen. Wij worden met Hem geopenbaard in heerlijkheid. Hierover gaan de *meeste* passages die spreken over de wederkomst van Christus (zie Kol. 3:4; 1 Tess. 4:14b; 2 Tess. 1:10; Openb. 19:14; vgl. Zach. 14:5).

Hieraan voorafgaand is er nog een belangrijke gebeurtenis. De gelovigen verschijnen éérst nog voor de rechterstoel van Christus om voor Hem geopenbaard te worden en een beloning te ontvangen voor hun dienstwerk en het delen in Zijn verwerping. Er zijn kronen en tronen voor Zijn volgelingen, die immers met Hem zullen regeren (Rom. 14:10-12; 2 Kor. 5:10; 2 Tim. 4:8). Geopenbaard te worden voor de rechterstoel is een *zegen*, want alles uit ons leven zal dan *transparant* worden gemaakt. Gelovigen komen niet in het gericht (Joh. 5:24).

De dingen die spoedig moeten gebeuren

3. Het uur van de verzoeking

Zodoende wordt de Gemeente die de komst van de Heer Jezus verwacht, bewaard voor *het uur van de verzoeking* dat over de hele aarde zal komen om te verzoeken hen die op de aarde wonen. 'Ik kom spoedig, houd wat u hebt, opdat niemand uw kroon neemt' (Openb. 3:10-11). Bewaard worden voor *het uur* van de verzoeking betekent dat de Gemeente *niet* door de oordelen van de laatste zeven jaar van de eindtijd zal gaan. Christus redt ons van de komende toorn (1 Tess. 1:10). Degenen die op de aarde wonen, lett. 'de bewoners der aarde', zijn zij die uitsluitend *aardsgericht* zijn en geen hemelse roeping kennen. Zij vallen ten prooi aan de verzoeken van de eindtijd door de misleiding van het beest en de valse profeet.

'Het uur van de verzoeking' omvat de hele periode van Daniëls laatste jaarweek, de 'Grote Verdrukking' is de *tweede* helft hiervan: dus 3 ½ jaar, of 42 maanden, of 1260 dagen (deze tijdsperiodes vinden we in Openb. 11 en 12). De term Grote Verdrukking komt in het Nieuwe Testament voor in Matteüs 24:21, Marcus 13:19 en Openbaring 7:14. Het Oude

Testament spreekt van de tijd van benauwdheid voor Jakob (vgl. Jer. 30:7; Dan. 12:1). Er zullen ook martelaren zijn in de *eerste* helft van de laatste jaarweek, zoals we in Openbaring 6:9-11 kunnen lezen, maar die vroegere vervolgingen zijn niets in vergelijking met wat zich in de Grote Verdrukking zal afspelen. Wie weigert het beest te aanbidden, wordt om het leven gebracht (Openb. 13:15-17). Ter wille van de uitverkorenen onder Israël, die de Messias hebben aangenomen, zullen die dagen worden verkort (Matt. 24:22). Zij moeten vluchten naar de bergen en het woestijngebied van Judea om een toevluchtsoord te vinden wegens de vervolging van het beest en zijn profeet (Matt. 24:16vv.; Openb. 11:7; 12:13vv.).

4. De zeventig jaarweken van Daniël

De laatste jaarweek van Daniël¹ (het gaat in totaal om 7 en 62 weken + 1 laatste week, vgl. Dan. 9:24-27) valt dus uiteen in twee helften: aan het begin van de 70ste week wordt er een zevenjarig verdrag gesloten tussen een verenigd Europa (het herstelde Romeinse rijk) en Israël (misschien reeds onder het bewind van de antichrist). Dit verbond wordt elders een verbond met de dood en met het dodenrijk genoemd (Jes. 28:15). Na verloop van 3 ½ jaar komt er een eind aan de opnieuw ingevoerde offerdienst in Jeruzalem. Er zal een afgodsbeeld in de herbouwde tempel worden geplaatst, het beeld van de Romeinse heerser dat zal kunnen spreken. Dat is ‘de gruwel der verwoesting’ (Matt. 24:15), d.i. de afgod die totale verwoesting zal veroorzaken – en wel doordat God vanuit het Noorden een verwoester zal zenden, Assur oftevel de koning van het Noorden, die de roede van Zijn

1 Hierbij wordt de periode van de Gemeente als een nieuwtestamentische verborgenheid buiten beschouwing gelaten.

toorn is (Jes. 10:5; Dan. 11:40-45; 12:11). Bovendien zal de antichrist (het 2e beest uit Openb. 13, later de valse profeet genoemd) zichzelf als god laten vereren in de tempel (2 Tess. 2:4; Openb. 13:4,11vv.).

Vaak denkt men ten onrechte dat de toekomstige heerser over Europa en de antichrist één en dezelfde persoon zouden zijn, maar uit Openbaring 13 blijkt duidelijk dat het om twee verschillende figuren gaat, twee ‘beesten’, dat wil zeggen dat ze geen enkele bewuste relatie met God hebben: de eerste persoon wordt vaak kortweg ‘het beest’ genoemd, de tweede is de valse profeet die de mensen verleidt om het eerste beest te aanbidden. Deze laatste is de antichrist (1 en 2 Joh.), de koning van Israël (Dan. 11:36-39), de mens der zonde, de wetteloze, de zoon van het verderf (2 Tess. 2). Hij is de valse christus, die in zijn *eigen* naam komt (Joh. 5:43).

De achtergrond van al deze verschrikkelijke gebeurtenissen is dat Satan in het midden van de laatste jaarweek uit de hemel wordt geworpen (Openb. 12:9), en dan als ‘de aanklager van de broeders’ geen toegang meer zal hebben tot de hemelse gewesten (vgl. Job 1 en 2). Hij wordt hier voorgesteld als:

- (a) de grote draak, despotisch heerser en vervolger van het gelovig overblijfsel van Israël,
- (b) de oude slang, de sluwe verleider vanaf Genesis 3,
- (c) de duivel (Gr. *diabolos*), degene die alles door elkaar gooit, en
- (d) de satan (Gr. *satanas*), degene die God weerstaat, de tegenstander.

Hij weet dat hij dan nog maar een korte tijd heeft en hij inspireert het beest uit de zee, de Romeinse keizer, en het beest uit de aarde, de antichrist, die zich voordoeft als een lam maar spreekt als de draak. Dit zijn de drie werktuigen, om zo te zeggen de ‘drie-eenheid’ van het kwaad.

5. Drie cyclussen van zeven oordelen

Vervolgens breken de oordelen van de eindtijd ten volle los om deze samenbundeling van kwaad te bestraffen, en tot het einde toe zullen er oorlogen en vast besloten verwoestingen zijn. Johannes beschrijft vanuit een geopende hemel – dus vanuit het gezichtspunt van de hemelse heiligen – de oordelen gedurende de *hele* periode van 7 jaar. Hij noemt dit de dingen die *hierna* moeten gebeuren, d.i. na de periode van de kerkgeschiedenis en de opname van de Gemeente (Openb. 4:1; vgl. 1:19).

Het gaat in het boek Openbaring resp. om troon- en tempelvisioenen (vgl. 4:2, 8:3 en 11:19). De maatstaf van het oordeel is steeds Gods *heerlijkheid* en *heiligheid*! Er zijn zeven zegeloordelen en ook zeven bazuinoordelen. De zegeloordelen in Openbaring 6 geven ons een beschrijving van de gebeurtenissen in de *eerste* helft van Daniëls laatste jaarweek, het *begin* van de weeën (Matt. 24:8). De bazuinoordelen en de schaaloordelen beschrijven de

gebeurtenissen in de *tweede* helft van die week, de tijd van de Grote Verdrukking.

Het zevende bazuinoordeel reikt tot de wederkomst van Christus en de vestiging van Zijn rijk (Openb. 11:15-18). Dat betekent dat de zeven schaaloordelen van Gods grimmigheid, de zeven laatste plagen van hoofdstuk 15 en 16, hieraan vooraf moeten gaan. Dat geldt ook voor andere zaken die in de hoofdstukken 12 t/m 18 meer in detail worden beschreven, zoals het oordeel over het grote Babylon. Openbaring 14:14-20 geeft eveneens een preview van de wederkomst van de Zoon des mensen, en het oordeel dat Hij voltrekt aan het afvallige Israël dat de antichrist volgt. Vanaf Openbaring 19:6 tot 21:8 vinden we weer de chronologische volgorde van de gebeurtenissen, vanaf Christus' verschijning tot en met de komst van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

6. Armagéddon, de laatste wereldoorlog

Als de zesde engel zijn schaal van de toorn van God uitgiet (Openb. 16:12-16), zijn we al bijna aan het einde van de Grote Verdrukking. Het uitgieten van de schalen gebeurt vlak voor de komst van Christus. Tijdens het zesde schaaloordeel gaat er een enorme verzameling van troepen plaatsvinden in Armagéddon of Harmagedon (zie de illustratie hieronder). Bij de plaats Megiddo in de vlakte van Jizreël ligt een bekend slagveld, waar vele koningen ten tijde van het O.T. gesneuveld zijn. Het zal ook het grote slagveld van de eindtijd zijn.

Bij het uitgieten van de zesde schaal droogt het water van de Eufraat op, zodat de weg wordt vrijgemaakt voor de koningen die van de opgang der zon, dus vanuit het oosten, optrekken in de richting van Israël. Dit moeten wel legers uit het *verre* oosten zijn, zoals India, Pakistan en China, omdat de koning van het Noorden – d.i. Syrië, gesteund door Iran – het land dan allang is binnengevallen en grote veroveringen

heeft behaald tot in Egypte toe (Dan. 11:40-45; Zach. 13:8; 14:2).

Bovendien zullen onder invloed van drie onreine geesten de koningen van het hele aardrijk, d.i. het Romeinse wereldrijk (vgl. Luc. 2:1), naar Harmagedon optrekken, waar de Europese strijdkrachten door Christus geheel worden verslagen (Openb. 16:15-16; 17:12-14; 19:19-21). Dit gericht zal Hij vanuit de geopende hemel uitoefenen, zoals we zien in Openbaring 19. De beide 'beesten', de Romeinse heerser en zijn profeet zullen dan worden verslagen en gegrepen en levend in de poel van vuur worden geworpen (vgl. ook Jes. 11:4; 2 Tess. 2:8); dit in tegenstelling tot de satan zelf, die pas na de duizend jaren in de poel van vuur wordt geworpen (Openb. 20:10).

Armageddon (Harmagedon)

'En Hij verzamelde hen op de plaats die in het Hebreeuws Armagéddon (of Har-magedon) heet' (Openb. 16:16).

De aardrijkskundige locatie moeten we zoeken in de vlakte van Jizreël en in het bijzonder bij de berg van Megiddo, de vroegere vestingstad Megiddo. De Hebr. naam Har-magedon betekent 'berg van Megiddo'.

De dingen die spoedig moeten gebeuren

7. Verschijning op de Olijfberg, eindstrijd en de vestiging van het Vrederijk

Daarna verschijnt Christus op de Olijfberg om ook de koning van het Noorden te verslaan, die inmiddels uit Egypte is teruggekeerd en zijn hoofdkwartier niet ver van de heilige stad heeft gevestigd (Dan. 11:45). Ja, de voeten van de Heer zullen staan op de Olijfberg, vanwaar Hij ook ten hemel is gevaren (Zach. 14:4; Hand. 1:9-12). Hij verschijnt in majesteit met al Zijn hemelse heiligen en met de engelen van Zijn kracht (Zach. 14:5b; 2 Tess. 1:7), wanneer de bewoners van Jeruzalem in groot gevaar verkeren. Als Hij op de Olijfberg staat, zal er een aardbeving plaatsvinden, waardoor de berg van oost naar west in twee helften wordt gespleten en er in het dal een vluchtroute ontstaat voor de bedreigde inwoners van de stad. Met hen samen slaat Hij vervolgens een vernietigende slag tegen de koning van het Noorden. Jeruzalem krijgt daarbij de hulp van de bewoners van Judea,

die in het begin van de Grote Verdrukking waren gevlucht maar dan zijn teruggekomen (Zach. 10:3-5; 12:1-9; 14:3-7).

Op die manier zullen ook de overige volken van rondom worden geoordeeld, die waren opgetrokken om tegen Jeruzalem te strijden. In het O.T. lezen wij regelmatig hierover (bijv. Ps. 83:2-8; Joël 3; Mal. 4:1-3). Joël noemt ons als plaats van dit gebeuren het dal van Josafat, niet ver van Jeruzalem. In Psalm 83 staan al die vijandige volken met hun profetische namen: Edom en de Ismaëlieten, Moab en de Hagarenen, Gebal, Ammon en Amalek, Filistea, Tyrus en Assur. Aan het begin van het Vrederijk zullen echter ook nog enorme Russische legers het land Israël binnenvallen, terwijl het daar betrekkelijk rustig en veilig is. De profetische naam van Rusland is Gog, de wereldmacht die vanuit Israël gezien in het *verre* noorden gesitueerd is (Ezech. 38:6,15; 39:2). God zal deze legers te gronde richten op de bergen van Israël, enerzijds door natuurrampen en anderzijds doordat zij elkaar om het leven brengen. Bij dat gericht zullen zoveel mensen omkomen, dat de bewoners van Israël zeven maanden nodig hebben om alle lijken te begraven (Ezech. 39:12-16).

Daarna zal het oordeel over de levenden plaatshebben, waarbij Christus zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid en alle volken voor Hem verzameld zullen worden (Matt. 25:31-46). De volken worden in twee groepen verdeeld: de schapen en de bokken. De mensen worden van elkaar gescheiden en de schapen mogen het Vrederijk binnengaan, de bokken gaan naar de eeuwige straf. Als criterium geldt hoe men tegenover de 'broeders' van de Koning heeft gestaan. Dat zijn in de eerste plaats de verzegelden uit Israël,

die vooral in de eerste helft van de laatste jaarweek over de hele wereld aan alle volken het evangelie van het komende koninkrijk zullen hebben verkondigd (Matt. 24:14; Openb. 7:1-8). De schapen hebben dit evangelie aangenomen, en dat hebben ze o.a. bewezen doordat zij de broeders van de Koning hebben opgenomen. De bokken hebben echter blij gegeven van hun afwijzing door de predikers niet te verzorgen of te kleden of in de gevangenis te bezoeken. Ik denk niet dat alle mensen uit al die volken zelf in Jeruzalem zullen worden verzameld. Het oordeel zal daar wel worden geveld – eventueel in het bijzijn van afgezanten, zoals die ook tijdens het Vrederijk elk jaar naar Jeruzalem zullen optrekken –, maar de voltrekking ervan zal in elk van die landen zelf plaatsvinden, en wel door middel van de engelen die door de Zoon des mensen worden uitgezonden om alle goddelozen uit Zijn rijk te verwijderen (Matt. 13:40-42; 49-50).

De enige plaats in de Bijbel die ons laat weten dat het Vrederijk duizend jaar zal gaan duren, is Openbaring 20:2-7, waar de term ‘de duizend jaren’ zes keer voorkomt. Maar talloze plaatsen in de profeten en de psalmen spreken erover en getuigen dat dit een tijd van ongekende zegen voor de hele schepping zal zijn, onder de glorieuze regering van de Vredevorst (Ps. 22:26-31; 45; 72; 93; 101; 110-111; 132-133; 145; Jes. 2:2-4; 9:7; 11:6-16; 25:6-8; 32:1-5,15-18; 33:17-20; 35:1-10; 54:1-17; 60:1-22; 66:10-14,18-24; Jer. 31:31-40; Ezech. 40-48; Dan. 7:27; Hos. 14:4-8; Joël 3:17-18; Am. 9:11-15; Mi. 4:1-5; 5:3-5; Sef. 3:9-20; Hag. 2:7-10; Zach. 6:12-13; 14:8-21). Christus zal Koning zijn over de hele aarde, en uit Sion zal de wet uitgaan. Het Nieuwe Jeruzalem

is echter de hémelse hoofdstad van het Vrederijk. De enige plaats van aanbidding zal de tempel te Jeruzalem zijn. De naam van de stad zal zijn: de HERE is aldaar (Ezech. 48:35). Vertegenwoordigers van alle volken zullen daar jaarlijks het Loofhuttenfeest vieren. Satan en zijn demonen zullen duizend jaar lang gebonden zijn. Ziekte en dood zullen nog slechts sporadisch voorkomen, alleen als gevolg van goddelijke tuchting (Jes. 65:20). De wolf en het lam zullen samen weiden, de leeuw zal stro eten als het rund. De vloek van de vergankelijkheid is weggenomen.

8. De satan geoordeeld, de Grote Witte Troon en de eeuwige toestand

Ten slotte zal de satan echter aan het einde van het Vrederijk uit zijn gevangenis worden losgelaten, om de mensheid weer op de proef te stellen. Het is een laatste test, die zal leiden tot de laatste grote opstand tegen God en Zijn gezalfde (Ps. 2:2). Helaas zullen de naties worden misleid die aan de vier hoeken van de aarde zijn, Gog en Magog, om tegen de geliefde stad ten strijde te trekken. Maar vuur van God zal neerdalen uit de hemel en hen verteren, en de duivel zal worden geworpen in de poel van vuur om daar met zijn beide bondgenoten tot in alle eeuwigheid gepijnigd te worden (Openb. 20:7-10).

Is het niet verschrikkelijk dat we dan in de volgende verzen lezen over mensen die eveneens in de eeuwige verdoemenis zullen komen? Het eeuwige vuur is weliswaar bereid voor de duivel en zijn engelen (Matt. 25:41), maar de mensen die de

kant van de satan hebben gekozen zullen voor altijd delen in zijn lot. Maar eerst verschijnen zij nog voor de Grote Witte Troon om daar rechtvaardig geoordeeld te worden, ieder naar zijn werken (Openb. 20:11-15).

Het gaat hier om de overigen van de doden, die geen deel hebben gehad aan de eerste opstanding, de opstanding ten leven (Joh. 5:29a; Fil. 3:11; Openb. 20:5-6). Hun namen ontbreken in het boek van het leven en hun einde is in de tweede dood, de poel van vuur.

Dit is het laatste wat moet gebeuren, voordat God alles nieuw maakt (Openb. 20:11; 21:1). Hiermee zijn wij aangekomen bij de toekomstige eeuwige toestand, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die in slechts acht verzen beschreven wordt (Openb. 21:1-8). Er zal volkomen harmonie zijn. In de eeuwige toestand zal God een innige omgang hebben met de mensen op de nieuwe aarde. God woont bij hen in Zijn tentwoning, de Gemeente. Er zullen dan geen verschillende volken meer zijn, alle mensen op aarde zullen samen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn, hun God. Paulus zegt hiervan dat God alles in allen zal zijn (1 Kor. 15:28).

Daarna volgt echter nog een terugblik op het Nieuwe Jeruzalem ten tijde van het Vrederijk (Openb. 21:9-22:5), waarna het laatste bijbelboek besluit met de aankondiging van de spoedige komst van Christus. Hij getuigt Zelf hiervan met de woorden: 'Ja, Ik kom spoedig!' Kunnen wij instemmen met het gelovige antwoord: 'Amen, kom, Heer Jezus!' (Openb. 22:6-21)?
